

N:o 12.

Redaktör och utgifvare:
FRANS J. HUSS.

Expedition:
Olofsgatan 1 (Hötorget 6), 1 tr. ö. g.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 15 Juni 1894.

Pris:
Helt år 5 kr. — Lösnummer 25 öre.

Annonspris:
10 öre petitraden (15 öre utl.)

14. Arg.

Fausta Labia.

För en primadonna vid en opera är för densamma nästan lika nödvändig som en publik. Den senare är visserligen ett oeftergifligt vilkor för en sådan konstanstalts ekonomiska existens och hela bestånd, men om en opera såsom sådan skall motsvara sitt ändamål och rätt fylla sin uppgift, måste den ega lyriska krafter ej blott af mindre rang utan äfven vara utrustad med förmågor för den stora, seriösa operan. En primadonna, eller rättare ett par sådana, måste en operadirektion nödvändigt ha i spetsen för den kvinliga personalen. Då fru Östberg i slutet af oktober 1892 såsom Gioconda tog afsked af vår hufvudstad för att i likhet med så många andra sångare och sångerskor söka sin lycka i dollarlandet på andra sidan Atlanten, gick vår opera miste om en primadonna, som ej var så lätt att få ersatt med en inhemsk förmåga af betydenhet. För den komiska operan voro vi rätt väl rustade på fruntimmerssidan, hvarom nu endast är fråga, men för serian hade man knappast mer än en första sopran att tillgå, nämligen fru Brag, och detta var naturligtvis för alla eventualiteter otillräckligt. Förliden sommar beslöt der-

för operadirektionen att söka från utlandet förvärfva en artist, som kunde fylla den lucka i personalen, hvilken uppstått genom fru Östbergs tillbakaträdande. Sommaren 1893 begaf sig operasångaren och regissören hr Rundberg till utlandet på upptäcktsresa efter en ny primadonna, och i Milano vann han sitt mål genom en dervarande agentur.

Fausta Labia.

Fausta Labia var namnet på den unga italienska, som nu förvärfvades för vår k. opera, och redan samma sommar begaf hon sig mot norden, i sällskap med sin moder, contessa Labia, en musikalisk dam, hvilken äfven som ackompanjatriss och biträde vid rolers inöfning här varit henne ett stöd. Contessina Fausta Labias första framträdande för vår operapublik egde rum den 14 sistlidne september, då hon i »Mefistofeles» lät höra sig i dubbelrolen Margareta-Helena. Debuten kan betecknas som en framgång, ty man fann den unga sångerskan begäfvad med en omfångsrik, klangfull och stark röst, och den vokala framställningen var ej behäftad med det tremolando, som ofta hos främmande sångerskor verkar så störande; apparitionen var derjemte särdeles tilldragande, och dessa goda egenskaper stämde genast vår publik till öfverseende med hvad som ännu fattades i den unga sångerskans fullkomning som operasångerska. I november framträdde hon i sin andra rol, Gioconda, hvari hon äfven efterträdde fru Östberg. Denna rol intresserade mindre och man kunde här som i allmänhet anmärka, att en viss stereotypisk stelhets i mimiken gör sångerskans dramatiska framställning något enformig och färglös. Hennes bästa rol är otvifvelaktigt den derpå föl-

jande, nämligen Santuzza i »På Sicilien», der sicilianskan af henne fick en mera illusorisk representant, än vi förut sett på vår operascen. Hennes första uppträdande i detta parti var i början af detta år; härefter följde hennes Elisabeth i »Tannhäuser», Valentine i »Hugenotterna», Leonora i »Trubaduren» och slutligen Aida i Verdis liknämnda opera. Under rubriken »Från scenen och konsertsalen» har i denna tidning den unga sängerskans utförande af dessa roller blifvit omnämndt och bedömdt. I konsertsalen har man fått höra fröken Labia å Filharmoniska sällskapets konsert i december förra året, då hon vann mycket bifall för sin sång i Mendelssohns konsertaria »Infelice». Äfven i Göteborg blef hon varmt hyllad, då hon der biträde vid dr Valentins konsert den 10 mars. Hennes särdeles klangsköna stämma och rena intonation kan ej undgå att intaga publiken, och den vackra hyllning, som vid hennes senaste uppträdande här, som Valentine, egnades henne, var nog ett sant uttryck af de sympatier vår publik känner för den lika anspråkslösa som behagliga sängerskan, hvilken äfven för nästa spelår är engagerad vid vår opera. Det nu tillgängliga engagemanget har egentligen varit ett gästspel, som man kunnat se på programmen, der ej hennes namn stått bland de fast engagerade artister- nas utan under dessas med fetstil, såsom brukligt med operans gäster.

Fausta Labia är född den 3 april 1872 i Verona och har studerat sängkonsten ej vid något konservatorium utan genom privat undervisning. Hennes första debut på scenen var den 10 april 1892 å San Carlo-teatern i Neapel som Valentine, och vidare har hon i sitt hemland uppträdt i »Robert», »Mefistofeles» och »Tannhäuser»; i dessa sistnämnda operor å scener i Verona och Triest.

Vistelsen i hemlandet under denna sommar kommer troligen contessina Labia att använda för fortsatta studier. Vi önska henne välkommen åter till nästa säsong, då det skall bli intressant att se henne uppträda jemte fru Östberg och få jämföra dessa båda sängerskor, hvilka båda med utmärkta röster rivalisera om de stora sopranpartierna å vår operascen.

Camille Saint-Saëns' kompositioner i opusföljd.

För den biografi M. Charles utgivit i sin bok »Zeitgenössische Tondichter» (ny följd 1890) skref författaren till Paris med begäran om upplysningar beträffande den franske tonsättaren och erhöi då af hans förläggare, Durand & Schoenewerk, der-

städes en komplett katalog öfver Cam. Saint-Saëns' då utgifna arbeten. I sammanhang med hans i förra numret af denna tidning meddelade biografi och till fullständigande af densamma meddela vi här denna katalog, uppställd i opusföljd.

- Op. 1. *Méditation, Prière et Barcarolle* för harmonium.
 » 2. *Symfonie nr 1*, (Ess-dur).
 » 3. *Six Bagatelles* för piano.
 » 4. *Messe solenne* för 4 röster med orkesterackompanjemang.
 » 5. *Tantum ergo* (Ess-dur) för kör med orgel och piano.
 » 6. *Tarantelle* för flöjt och klarinett med orkester.
 » 7. *3 Rhapsodies sur des Cantiques Bretons* (för orgel, piano å 4 m. eller harmon.).
 » 8. *6 Duos* för harmon. och piano.
 » 9. *Bénédiction nuptiale* för stor orgel (piano å 4 m.).
 » 10. *Scène d'Horace* de Corneille för sopran och baryton med orkester.
 » 11. *Duettino* för piano.
 » 12. *Oratorio de Noël* för soli, kör och orkester.
 » 13. *Élévation ou Communion* för stor orgel.
 » 14. *Quintetto* (A-moll) för piano, 2 violiner, alt och violoncell.
 » 15. *Sérénade* för piano, orgel, violin och alt (eller violoncell).
 » 16. *Suite* för violoncell och piano.
 » 17. *1:er Concerto* (i D) för piano och orkester.
 » 18. *Pianotrio* (F dur).
 » 19. *Les noces de Prométhée*, kantat för soli, kör och orkester.
 » 20. *1:er Concerto* för violin med orkester (C dur).
 » 21. *1:e Mazurka* (G-moll) f. piano.
 » 22. *2:e Concerto* (G-moll) för piano med orkester.
 » 23. *Gavotte* (C-moll) för piano.
 » 24. *2:e Mazurka* (G-moll) f. piano.
 » 25. *»Occident et Orient»*, marsch för militärmusik.
 » 26. *6 Melodies Persanes*, med text af Armand Renaud. 1) La Brice; 2) La Splendeur vide; 3) La Solitaire; 4) Sabre en main; 5) Au Cimetière; 6) Tournement.
 » 27. *Romance* för piano, orgel och violin.
 » 28. *Introduction et Rondo capriccioso* för violin och ork. (piano).
 » 29. *3:e Concerto* (Ess-dur) för piano med orkester.
 » 30. *»La Princesse Jaune»*, opéra-comique i 1 akt, text af Louis Gallet.
 » 31. *Le Rouet d'Omphale*, symfonisk dikt.
 » 32. *Sonat* för piano och violoncell.
 » 33. *Concerto* (A-moll) för violoncell och orkester.

* Öfriga sånger skola meddelas i en särskild förteckning.

- Op. 34. *Marche héroïque* för stor ork.
 » 35. *Variations sur un thème de Beethoven* för 2 pianon.
 » 36. *Romance* för horn eller violoncell och piano (ork.).
 » 37. *Romance* (Dess-dur) för flöjt eller violin och piano (ork.).
 » 38. *Berceuse* (B-dur) för piano och violin.
 » 39. *»Phaëton»*, symfonisk dikt.
 » 40. *»Danse macabre»*, symfonisk dikt.
 » 41. *Quatuor* (B dur) för piano, violin, alt och violoncell.
 » 42. *Psalm (Psaume) XVIII:e* »Coeli enarrant» för soli, kör och orkester.
 » 43. *Allegro apassionato* för violoncell och piano (ork.).
 » 44. *4:er Concerto* (C-moll) för piano och ork.
 » 45. *»Le Déluge»*, biblisk dikt för soli, kör och orkester.
 » 46. *»Les soldats de Gédéon»*, dubbelkör för 4 mansröster.
 » 47. *»Samson et Dalila»*, opera i 3 akter. Text af M. Ferdin. Lemaire.
 » 48. *Romance* (C dur) för violin och piano (ork.).
 » 49. *Suite* för orkester: Prélude, Sarabande, Gavotte, Romance et Finale.
 » 50. *»La jeunesse d'Hercule»*, symfonisk dikt.
 » 51. *Romance* (D-dur) för violoncell och piano.
 » 52. *6 Etudes pour piano*, en recueil: 1) Prélude, Exercices journalies; 2) Pour l'Indépendance des doigts; 3) Prélude et Fugue, F-moll; 4) Etude et rythme; 5) Prélude et Fugue, A-dur; 6) En forme de Valse.
 » 53. *Deux chœurs de Vict. Hugo*: 1) Chanson de Grand-Père, för 2 fruntimmersröster och piano; 2) Chanson d'Ancêtre, barytonsolo och manskör med piano eller orkester.
 » 54. *Messe de Requiem* för soli, kör och ork.
 » 55. *2:e Symphonie* (A moll).
 » 56. *Menuet et Valse* för piano.
 » 57. *»La Lyre et la Harpe»*, ode de Vict. Hugo, för soli, kör och orkester.
 » 58. *2:e Concerto* för violin och orkester (C-dur).
 » 59. *»König Harald Halfagar»*, ballad för stor ork.
 » 60. *Suite Algérienne* för orkester: Prélude, Rhapsodie mauresque, Rêverie du soir Marche militaire française.
 » 61. *3:e Concerto* (H-moll) för violin och ork.
 » 62. *Morceau de Concert* för violin och ork. (piano).
 » 63. *»Une nuit à Lisbonne»*, barcarolle för ork.
 » 64. *»La Jota aragonese»* för ork.

- Op. 65. *Septuor* för trumpet, 2 violiner, alt, violoncell, kontrabas och piano.
- » 66. *3:e Mazurka* (H-moll) f. piano.
- » 67. *Romance* för horn, transkription ur Suiten op. 16.
- » 68. *Deux chœurs*: 1) *Calme des nuits*; 2) *Les Fleurs et les Arbres* — båda för bland. röster och piano ad libit.
- » 69. *Hymne à Victor Hugo* för orkester.
- » 70. *Allegro appassionato* för piano (Concours du Conservatoire).
- » 71. *Deux Chœurs*: 1) *Les Marins de Kermor*; 2) *Les Titans* — båda för 4 mansröster utan ackomp.
- » 72. *Album*: 6 *Morceaux*: 1) *Prélude*; 2) *Carillon*; 3) *Toccata*; 4) *Valse*; 5) *Chanson Napolitaine*; 6) *Finale*, för piano.
- » 73. *Rhapsodie d'Auvergne* för orkester (piano).
- » 74. *Saltarelle*, kör för 4 mansröster utan ackomp.
- » 75. *Sonate* (D-moll) för piano och violin.
- » 76. »*Wedding-Cake*», *Caprice-Valse* för piano och stränginstrument.
- » 77. *Polonaise* för 2 pianon à 4 mains.
- » 78. *3:e Symphonie* (C-moll).
- » 79. *Caprice sur des Airs Danois et Russes* för flöjt, oboe, klarinett och piano.
- » 80. *Souvenir d'Italie* för piano.
- » 81. *Feuillet d'Album* för piano à 4 mains.
- » 82. *La Financée du Timbalier*, ballad av Victor Hugo, för orkester.
- » 83. »*Havanaise*» för violin och orkester (piano).
- » 84. »*Les Guerriers*», kör för 4 mansröster utan ackomp.
- » 85. »*Les Cloches du Soir*» f. piano.

Af sånger innehåller katalogen utom »*Méodies Persanes*» (äfven hvar och en särskildt utgifven):

Vingt Melodies et Duos: Duetminos: 5) *Pastorale*; 8) *Viens*; 18) *Le Soir descend sur la Colline, barcarolle*; — *méodies*: 1) *Réverie*, 2) *La Feuille de Peuplier*, 3) *Le Sommeil des Fleurs*, 4) *Plainte*, 6) *Le Lever de la Lune*, 7) *L'Attente*, 9) *Le Pas d'Armes du Roi Jean*, ballade; 10) *Soirée en Mer*; 11) *Extase*; 12) *La Cloche*; 13) *La Mort d'Ophélie*, ballade; 14) *Souvenances*; 15) *Clair de Lune*; 16) *L'Enlèvement*; 17) *Le Matin*; 19) *Tristesse, sonnet*; 20) *Vogue, Vogue la Galère*, barcarolle med harmonium ad libit. (Nr 7, 9, 11, 12, 16 för hög eller låg röst). — Andra sånger:

Alla riva del Tebro, madrigal; *Canzonetta Toscana*; *La Madonna col Bambino* (dessa tre med italiensk text); *Chanson à boire du Vieux Temps*; *Danse Macabre*; *Dans les Coins bleus*;

Dans ton Coeur (för hög eller låg röst); *Etoile du Matin*; *Une Flûte invisible*, med obligat flöjt. — *El Desdichado*, bolero för två lika röster med fransk och spansk text. — *Sérénade d'Hiver* för 4 mansröster utan ackompanjemang.

Till minne af Maurice Dengremont

af
Alb. Friedenthal.

Den såsom underbarn fordom så hänförelse förande lille violinvirtuosen Maurice Dengremont afled under förra året, såsom förut är nämnt. Då han sist konserterade här för nio år sedan, såg man i stället för den intagande gossen en lång och blek ung man med ett nästan sorgset allvarligt uttryck i sitt ansigte och ett utseende som tydde på sjuklighet. När tidningarna berättade om hans död, hette det att han vid sin bortgång var andligen och kroppsligen förfallen, hvilket man ej fann otroligt, då hans yttre tycktes bekräfta det och hans konstnärliga utveckling och uppträdande ej syntes motsvara de förhoppningar underbarnet väckte.

En hans vän och konstbroder, hvars namn läses häröfvan, säger sig med ledsnad och harm ha förnummit ryktet om Dengremonts förfall och lemna om honom, till vederläggande af detta rykte, följande upplysningar som med hans egna ord må anföras.

»Vore det nu endast för att ge sanningen sin rätt nedskrifver jag dessa minnen af Maurice Dengremont. På förhand vill jag anmärka, att han dog af lungrot, hvarmed han under årtal haft att kämpa. Grunden till detta lidande låg i de ansträngningar han genom samvetslösa agenter varit underkastad. Så hade han årligen gifvit mer än 200 konserter och sålunda under 7 å 8 månader fått spela kväll efter kväll.

Jag har tillsammans med Dengremont företagit de sista konsertresor han gjorde. Det var i november 1889, då vi fyra, d. v. s. vår impresarie, den italienske violoncellisten Scognamiglio, Dengremont och jag, öfverforo de los Andes-Cordillererna för att konserter i Chile. Dengremont var då 24 år gammal och lefde sedan flere år tillbaka i Argentinien. Hans hemvist var San Nicolas, der han bodde på landet hos en familj, den i Sydamerika för sin rikedom bekante Hacedado T., med hvilken han stod i intimt vänskapsförhållande. Härifrån företog han mindre konsertturer till Buenos Ayres, Rosario o. s. v. Den sista större turnén företog han omkr. 1887 tillsammans med den sedan i Paris afledne pianisten Levita. De

genomreste då Argentinien, hvilket land då stod i sin blomstring, och skördade mycket pengar på resan. Sedan gjorde han ingen större turné, dels emedan landet mer och mer närmade sig sin finansiella ruin, dels emedan hans klena helsa lade hinder i vägen derför.

Våra första intryck af Chile voro bittra nog. Detta land, som jag förut lärt känna från dess bästa sida såsom högst välmående, var nu med ett slag förvandladt. Ingenstades i världen omvexla väl de feta åren med olyckligt länge ihållande magra så hastigt som i Sydamerika. Redan vår första konsert å teatro municipal i Santiago medförde en brist af 250 dollars. Dertill belöpte sig vår hotellräkning för en vecka (för 4 personer) till nära 800 dollars! ... Så småningom förbättrades våra förhållanden, så att det till och med lyckades för en af oss, den hederlige, anspråkslöse Dengremont, att spara ihop litet af konsertinkomsterna. Jag skall aldrig förglömma hur Dengremont använde den första större summan. Det gälde blott ett par hundra francs; men genast sprang han till banken och lät på telegrafisk väg sända en anvisning på summan till sin mor i Paris. Från alla håll afrådade man den kostsamma transaktionen, men det hjälpte ej. Hans mor, som lefde nödsteld i Paris, omgifven af en skara omyndiga barn, erhöi genom telegrafisk öfversändning allt som inbesparades på denna turné. Ädelmod i vidsträcktaste betydelse var ett hufvuddrag i Maurice Dengremonts karakter.

En gång var Dengremont engagerad att spela några konsertpjäser mellan akterna vid föreställningarna å operan i Buenos Ayres. Då efter tredje eller fjärde föreställningen teaterförpaktaren skulle utbetala det öfverenskomna honoraret och dervid anmärkte, att Dengremonts medverkan alls icke åstadkommit någon förhöjning af inkomsterna, kände sig denne till den grad sårad af dessa ord, att han trots sin egen sorgliga ekonomiska belägenhet afstod från honoraret. Äfven detta torde kunna tjena som bevis på den unge konstnärens upphöjda sinnelag.

Dengremont talade flytande franska, tyska, spanska och portugisiska. Sin musikaliska uppfostran erhöi han på Dom Pedros bekostnad under ledning af Alard i Paris. Med hvilken oerhörd framgång den unge Dengremont först uppträdde, med hvilken entusiasm han firades i Berlin, Wien och öfverallt, det hör till virtuosväsendets historia. Att efter en så lång andlig och kroppslig ansträngning en reaktion måste inträda är ganska naturligt. Olyckligtvis inträffade nu följande händelse.

Maurice Dengremont, nu 14 år gammal, uppträdde efter några års frånvaro från Tyskland återigen derstädes och detta i Berlins Singakademi. Dåliga rådgifvare hade intalat honom att

han, trots sin vid denna ålder ovanliga längd, skulle framträda i korta vidbyxor, en småsak visserligen, men som dock hade en för honom menlig inverkan. Dertill kom att han den aftonen troligen var mindre väl disponerad, förlåtligt nog, hvarjemte han måtte ha känt en viss ängslan och nervös oro öfver att nu efter lång frånvaro åter uppträda på platsen för sina förra triumfer. Alltnog: Dengremont vann ej något erkännande hvarken af publiken eller af pressen, och som en löpeld spred sig såväl i Europa som på andra sidan oceanen att Dengremont ej mer kunde spela. Sedan var hans stjärna i nedgående. Han kunde nu ej mer uppträda i Berlin, och för att uppehålla lifvet lät han engagera sig af agenter och företog en konsertgalopp genom Europa, företrädesvis Tyskland. Der hörde jag honom ej då. Men det var ej heller den samme Dengremont, som spelade der; det var en trött, till döden jägtad virtuos, inom sig bärande fröet till en härjande sjukdom och led vid sig själf och hela världen. Den illa kände agenten bedrog honom slutligen också på hans gage. På samma sätt gick det honom i det hederliga Amerika. Han hade ej tillräckligt nog genomläst sitt kontrakt, hvori en paragraf förbjöd honom att emottaga skänker af något slag, och mottog genast i början af sin turné en honom i Newyork erbjuden guldmedalj. Impresarien lät honom fortsätta den 100 konserter omfattande turnén och vägrade sedan att utbetala något gage. Allt processande inför amerikanska domstolar var förgäfvets, och Maurice såg sig än en gång bedragen på den mödosamt förtjenta lönen för sitt arbete.

Dengremont spelade redan i sina unga år som en fullfärdig och mogen konstnär. Emellertid voro hans produktioner under vår gemensamma turné ej alla af samma värde; på det hela taget hade han dock spelat underbart. Det gifves knappt en modern violinist, som jag ej fått tillfälle att höra. Då jag likväl anser jemförelser onyttiga, vill jag blott påstå, att stycken sådana som Chopin-Sarasates Ess-dur-nocturne, Wieniawskis Legend och konsert i D, Ballad och Polonaise af Vieuxtemps, kejsarvariationerna af Leonard har jag aldrig hört spelas härligare än af Dengremont. De spanska dansarne, som väl stämde öfverens med hans naturel som kreol, spelade deras komponist, Sarasate, själf icke bättre.

Vidare spelade han konserterna af Bruch, Mendelssohn och Paganini samt de ungerska dansarne af Brahms-Joachim som en mästare. I mitt konsertalbum, som upptager vårt gemensamma program, räknar jag 25 olika stycken, som ungefär bildade hans repertoar. Dengremont kunde nämligen sedan flere år tillbaka ej förmås att studera in något nytt. Hvad skulle det ock tjena till? Han hade längesedan gjort upp

sin räkning med världen, såg sig i Europa som konstnär misskänd och ned-satt, såg sina krafter dagligen förminskas — hvarför skulle han möda sig med instuderande af nya verk? Han plägade ofta utropa: »Jag hatar hela världen!» för att sedan åter försjunka i drömmar. Som konstnär var han med allt detta mera blygsam än någon annan. Om sina kolleger hörde man honom aldrig tala annat än välvilligt. Blott till enda hade han, som man säger, ett horn i sidan. Det var en exotisk »svartkonstnär» på fiol, som kallade sig »chevalier de Salade». Denne salatriddare korsade Dengremonts vägar i Argentinien på ett mindre behagligt sätt. Med preussiska kronorden på sitt bröst och sträckande violinen högt upp i luften gjorde han med en hand konster på de fyra strängarne och tjusade dermed de goda argentinarne, så att Dengremont en tid var alldeles förglömd.

En glödande kärlek till vännen och gynnaren T:s sköna dotter tog Maurice Dengremont med sig i grafven. I Buenos Ayres ansågs han allmänt som förlofvad med den sköna kreolskan, och många vid La Plata torde först genom dessa rader erfara, att han för sin sjuklighets skull aldrig vexlat ett ord af kärlek med den tillbedda. Nu är den unge geniale konstnären ryckt ifrån denna jord, som först bragte honom så stor lycka och ära, sedan så mycket af olycka och bekymmer. De hundratusende som hört honom kunna åter kalla i sitt minne de stunder, då den lille trollkonstnären på violin bragte dem i extas. Han förtjenar grafskriften: »Han dog i unga år, en stor konstnär, en ädel människa!»

Musikpressen.

Hos Elkan & Schildknecht har nyligen utgifvits:

För piano, två händer:

Grieg Album. Pris kr. 1,50.

Sjögren, Emil: *På Vandring*, 6 Fantastiststycken, op. 15, tillägnade Peder E. Lange-Müller. Ny upplaga. Häftet I: Morgonvandring, I skogen, På sjön. Häftet II: I bykrogen, Serenad (en passant), Aftonstämning. Pris kr. 1,50 häftet.

Ringvall j:or, C. F.: *Nalle-Marsch*, tillägnad kapellm. Björn Hallén. Pris 75 öre.

Fagerlin, Otto: *Till Skansen*, marsch, tillägnad dr Arthur Hazelius. Pris 75 öre.

För en röst med piano:

Bäck, Knut: *Fyra Sånger*, op. 1: 1) Folkevisen (d—f); 2) Folkevisen (e—fiss); 3) Madrigal (h—g); 4) En blomma (b—ass). Pris kr. 1,50. — *Visa*: »Och många tusen kronor, det vill jag inte ha» (a eller d—f). Pris 75 öre.

Adelsköld, Cl.: *Ensam*, Visa (h—ess). Pris 50 öre.

Norman, Ludvig: *Månestrålar*, op. 49 nr 2, till text af C. D. af Wirsén. Pris 75 öre.

Sjögren, Emil: *Sånger*, op. 2: 1) Bergmanden (f—ettstr. ess eller f); 2) Romans (g—ettstr. c); 3) Serenad (a—ettstr. ciss). Tillägnade Johannes Elmlblad. Ny upplaga. Pris 2 kr.

Grieg-Albumet innehåller de bekanta vackra styckena »Air» och »Rigaudon» ur Suiten »Fra Holbergs tid», »Anitras dans» ur »Peer Gynt»-musiken, »Borghilds dröm» och »I kongshallen» ur »Sigurd Jorsalafar», »Baadn-Laad» (Vuggevisen från Valders, med text) och »Halling» (från Österdalen), bearbetade, samt sångerna »Gamle mo'r», »Prinsessen» och »Lille Haakon» (Mar-grethes Vuggevisen), hvilka sånger arrangerats som briljanta salongsstycken. Musiken ur »Sigurd Jorsalafar» är karakterisk nog att väcka förhoppning om dess upptagande på operans symfonikonserter under nästa säsong.

En ny, rättad upplaga af Sjögrens fantasiststycken »På Vandring» är välkommen, helst som dessa intressanta stycken då de först utkommo (1885) ej lyckades vinna så stor uppmärksamhet som de borde kunna göra nu, då tonsättaren och hans stil äro mera kända och värderade. — Af de båda hurtiga marscherna är Fagerlins på vignetten prydd med utsigter af märkligare punkter på Skansen; Ringvalls företer en lustig vaktparad af björnar. Denna marsch är, såsom på titelbladet upplyses, utförd i vaktparaden samt af Stockholms alla orkestrar. — Knut Bäck gör debut med *Fyra Sånger*, op. 1, och en *Visa*, som låta väl höra sig och röja komponistens talang, ehuru ej af mera originelt slag. Ett enkelt och anspråkslöst stycke är Adelskölds *Visa*. Sångerna af Sjögren och Ludvig Norman äro gamla värderade bekanta, presenterade i förnyad gestalt, h. e. i ny upplaga.

Musikbref från England.

Newcastle on Tyne 7 juni 1894.

Behuru en mängd utländska konstnärer alltid infinna sig i London, för att ge konserter under säsongen, så skulle det ej orsaka en sådan orimlig uppsjö af musiktillställningar under denna korta tid, ifall icke så många musiker, som äro bosatta i London ansågo det comme il faut, att också då ge konserter och recitals, och ehuru nöjet ofta kostar mera än det smakar, så bry de sig icke så mycket om att de förlora pengar derpå, endast deras namn stå omnämnda i Londontidningarne.

I år liksom i fjor spela musikaliska underbarn främsta rollen då de uppträda. Ibland dem är den åttaåriga pianisten Katie Leonard, den lille 8-åriga polske fiolspelaren Arthur Argiewicz och Joakims elev, den lille Bronislaw Huberman från Berlin, som

alla spela svåra stycken med elegance och säkerhet.

Lilla Marie Pauline Hall, 9 år gammal, är en liten violinelfva, som nog snart kommer att göra uppseende i London. Hon är fröken Hildegard Werners elev och har gjort furore på stora konserter i Newcastle genom sitt fängslande spel.

Den berömda violinisten Emil Sauret, som hörde lilla Marie Hall spela för en tid sedan, hyser stora förhoppningar för den lilla flickans framtid, och har erbjudit henne att bli sin elev, så snart hon kommer till London för att vidare studera violinspelning. Ett annat engelskt musikaliskt underbarn är den 9-åriga Gladys May Hooley, också elev af en lärarinna i en landsortstad, som redan vid 6 års ålder spelade Berioets »Scène de Ballet», op. 100 och Paganinis »Moto perpetuo» på konserter. Den lilla fiolspelerskan än känd under namnet den »lilla Neruda». —

* * *

För närvarande är dagens brännande fråga inom den engelska musikverlden den så mycket diskuterade »The Registration of Teachers of Music» (Registrering af musikinlärare), d. v. s. att en lista af musici, som kan prestera fullt godkända betyg från musikinstitut, eller ha af universiteterna blifvit utnämnda till Doctor eller Bachelor of Music skulle ha rätt att hädanefter utföra lärarekallet i England.

För närvarande är landet så öfversvämmat af så många »Quackdoktors of Music», och okunniga diletanter, som ge musiklektioner, att verkliga musiker ha svårt att förtjena sitt uppehälle.

Till råga på eländet, så kan hvem som helst i England utan vidare musikalisk uppfostran köpa sig diplom och titlar med thy åtföljande sidenkappa och doktorshatt från åtskilliga institutioner i London, som endast äro etablerade för att förtjena bra med pengar genom att sälja dylikt »lull-lull». På så sätt ha kreerats en massa »Professors of Music», som genom deras värdelösa titlar imponera på den stora massan i England. — Emellertid har situationen nu blifvit så oroande, att herrar musici ha rest sig i massa för att bekämpa dilettanternas intrång i deras kall. Möten ha hållits öfver hela medlet för att stäffa allt detta ofog, och man har kommit till det resultat, att en petition skall sändas till Parlamentet, med anhållan att regeringen skulle tillerkänna Musici samma skydd mot »impostors» som doktorer och lagkarlar redan ega, nemligen att inga andra än män — och kvinnor — af facket skola ega rättighet, att utföra lärarekallet i Stor-Brittannien. Naturligtvis kommer en sådan genomgripande reform att väcka, och har redan väckt stort motstånd inom vissa kottierier, men det

oaktadt anses det mycket troligt, att det förr eller senare går igenom.

Den 1 Juni firade The Musical Times, Londons äldsta och mest ansedda musiktidning sitt 50-års-jubileum. Den såg först dagens ljus den 1 Juni 1844, och har alltsedan den dagen egt af den stora musikfirman Novello, Ewer & Co., hvars organ den är.

Näst i åldern bland Londons musikblad, kommer »The Musical Herald», som existerat under 41 år, och tillhör »Tonic-Sol-Fa»-sånginstitutet. Sedermera komma The Musical Standard, The Musical Record, The Keyboard, The Church Musician och Musical News, den senare är Londons mest spridda musiktidning, organet för »The Royal College of Organists.» Ibland musikblad som ha till sin uppgift att samla meddelanden om violinister, stråkmusik m. m. äro: »The Violin Times» — »The Strad», »The Strings» och The Orchestral Association Gazette. Förutom dessa utges det en hop musiktidningar, som så till sänder blomma för dagen. De komma ut, florerar för en kort tid, och försvinna igen. Men det är ej endast i musikpressen som det utföres en ovanlig aktivitet, ty det fins i Englands hufvudstad ej mindre än 147 olika sång- och musikföreningar, omkring 40 större musikinstitut, 800 musik- och instrumenthandlare — och omkring 3000 musici, som ge undervisning i sång och instrumentalmusik.

Vår ansedda landsmaninna fröken Agnes Janson, biträdd af flera celebra artister, ger inom kort en stor konsert i London.

* * *

Den populära tidningen »The Sketch» har nyligen meddelat ett porträtt och biografi af den svenska sångerskan Mlle Dagmar (fröken Edman) som under våren var engagerad af sir Augustus Harris att sjunga i åtskilliga operor å Drury Lane — London. Han har äfven engagerat mlle Dagmar att uppträda med italienska operasällskapet under deras höstturné i England, Skottland och Irland.

* * *

Hector Berlioz' »La Damnation du Faust», arrangerad som opera i 4 akter ges för närvarande med stor framgång af Carl Rosas operasällskap under deras turné i provinserna. Ehuru det alltid är af stort intresse att äfven på detta ovanliga sätt både se och höra Berlioz' gigantiska både och gripande mästerverk, så är det ögonskenligt att kompositören endast menade att det skulle höras i konsertsalongen. Berlioz' musik är mycket omtyckt i England och spelas ofta på alla stora orkesterkonserter inom och utom London.

H. W.—r.

Från Danzigs musikverld.

Bref till Svensk Musiktidning
af F. L.

Danzigs publik är mycket musikälskande och man gör mycket musik i denna Vestpreussens sköna hufvudstad. I juli löper en stor sångfest af stapeln, mer än 15 hundra sångare äro redan antecknade som medverkare och man bygger som bäst en kolossal konsertsal, som skall rymma tusentals åhörare förutom den enorma kören. Samsången står högt i ölets hemland, och medan ensemblen oftast är oklanderlig, lemnar renheten dock åtskilligt öfrigt att önska. Bland Danzigs många musikförbund står Danziger Männergessangverein högt, densamma räknar bortåt ett 100-tal medlemmar och deras goda vilja får ersätta hvad som brister i förmåga. Detta dock icke som klander, ty denna sångförening är uteslutande rekryterad bland musikaliskt obildade sångare, diletanter, der det fysiska tongifvandet är hufvudsak och det psykiskt harmoniska väljudet — hoc est regelrätt tonansättandet — är en terra incognita.

Basarne äro öfverhufvudtaget bättre än tenorerna. Det är en sannskyldig fröjd att se denna förening utföra sina nummer, från den fjunsåskägge ynglingen intill den gråhåriga farfadern sjunga alla med en andakt, ett intresse och ett allvar, som visar att de själfva njuta af sin sång — att de älska den och att deras hängifvenhet för sin uppgift står lika högt som deras energi att efter ansträngande dagsarbete egna timtal åt tröttande samöfningar. Det är detta samfälda intresse som i Tyskland verkar medryckande — här sjunga alla åldrar — och har man så mycket mindre röst kvar när man går i slutet af 50 talet, har man dock alltid sitt stora intresse, och om det kniper kan den goda viljan alltid understödja här och der. På så sätt åstadkommas en massverkan och en skiftande tonskala af uttryck, som åt samma fraser förlämnar ett egendomligt originellt behag. Man glömmor det konstnärligt bristfälliga och njuter, verkligt njuter af denna tonmassa, som utan att ega raffineradt utsökta nyanser klingar sympatiskt genom den underström af varm känsla som skimrar igenom. Af mycket intresse blir tvifvelsutan den stora sångarfesten i medlet af juli.

Danzigs mest omfattande musiksällskap är Ceciliaföreningen, hvars dugande dirigent, Georg Schumann, bragt stora, gedigna mästerverk ett mycket godt utförande. Danzigs opera är äfven rätt väl rekryterad och dess repertoire omväxlande. Francesco d'Andrade är här en gerna och ofta sedd gäst, och i Danzig har han på tyska kreerat »Hans Heiling».

I Danzig har Nordens oförgätliga näktergal Jenny Lind slagit sina hän-

förande drillar, och en gammal musik-habitué berättade mig nyligen om den odödliga svenskan, att han aldrig bevittnat en sådan entusiasm, som då denna stora dam med sin röda näsa sjöng i Schutzenhaus. Hon var alltid litet hes i början och egentligen var man litet besviken under de första nummerna, men sedan ju längre hon sjöng ju klarare blef stämman, och så som hon sjöng sina svenska visor lockade hon tårar ur ögonen på den publik, som icke förstod ett ord af texten, men dock obeskrifligt röddes af det själfvalla uttrycket och det smältande väljudet i denna gudaborna röst.

I Danzig existerar sedan årtionden en pianofirma, som förtjenar att blifva bekant äfven i Sverige. Hugo Siegels instrument äro verkligen mycket goda och i förhållande till sin prisbillighet, 650 mark, levererar denne fabrikant ett instrument, pianino, som i afseende å tonklang, styrka och jemngod spelart står högt öfver hvad många andra firmor med bekanta namn leverera för en tredjedel högre pris. Kort sagt, Hugo Siegels pianinos förtjena den bästa rekommendation och deras prisbillighet bör beaktas.

Doktor Carl Fuchs är namnet på en af Tysklands lärdaaste musiker; som musikskriftställare har han ett mycket känt namn och hans digra arbeten öfver fraseologi och teori ha observerats öfverallt der tyska arbeten öfver musikaliska frågor läsas och förstås. En varm anhängare af den Riemannska föredragsreformen har doktor Fuchs i tryck och handling, d. v. s. som exequverande pianist, trätt i första ledet bland den nya lärans förkunnare. Som klassisk interpret står Carl Fuchs mycket högt och hans föredrag af Beethoven, Mozart, Haydn, Händel m. fl. musik-heroer är genomgående intressant. Dr Fuchs konserter betraktas äfven med rätta såsom sällsynta tillfällen till åhörandet af god klassisk musik, och af nu levande tyske musiker är Fuchs tvifvelsutan den närmaste att upptaga sin lärares och väns, dr Hans v. Büllows fallna mantel.

Dr Fuchs besitter ett klart genomstuderadt föredrag och såsom pianist intresserar han genom den gedigna nobla tekniken, samt det intelligent sunda föredraget, framför allt såsom mycket framstående tolkare af de stora klassikerna.

Från scenen och konsertsalen.

Kgl. operan. Juni 1: Meyerbeer: *Hugenotterna* (Marcel: hr Elmblad, sista gästupptr.) — 3: Mascagni: *På Sicilien* (Santuzza: frök. Hallgren; Toriddo, Alfio: hr Ödmann, Lundqvist). Leoncavallo: *Pajazzo*. — 5: Donizetti: *Leonora*. — 7: Bizet: *Carmen* (Carmen: frök. Almati; Escamillo: hr Carl Lejdström; Don José: hr Ödmann).

Med operan »Carmen» afslutades, såsom här ofvan synes, säsongen 1893 — 94. Vid detta tillfälle blef herr Ödmann särdeles lifligt hyllad med lagerkransar, buketter och många inropningar. Herr Ödmann har också medverkat vid hvarje representation i denna månad. Fröken Labias hyllning vid sista uppträdandet, i »Hugenotterna», ha vi förut omtalat. Äfven herr Elmblads sista uppträdande har i sammanhang med hans öfriga gäst-uppträdande denna gång omtalats.

Från in- och utlandet.

Kgl. operan har under den nu afslutade säsongen gifvit 207 föreställningar.

Repertoaren har upptagit 40 operor, hvaribland 9 här nya, näml.: »Giralda», gifven 3, »Bastien och Bastienne» 9, »Pajazzo» 33, »Bybarberaren» 4, »Jolanta» 21, »Hexan» 6, »Oifevs» 14, »Mara» 4 och »Fryne» 7 gånger. Sex här förut gifna operor ha återupptagits efter ny instudering. Dessa äro: »Hälften hvar», »Stradella», »Alphyddan», »Advokaten Pathelin», »Villars dragoner» samt »Hugenotterna». Nedannämnda kompositörer äro representerade i årets repertoar: Gluck, Mozart, Weber, Wagner, Plotow, Schenk, Hummel, Donizetti, Rossini, Verdi, Boïto, Ponchielli, Mascagni, Leoncavallo, Meyerbeer, Adam, David, Auber, Gounod, Thomas, Maillart, Bizet, Saint-Saëns, Tschaiakowsky, Enna, Foroni och Hallström. Dessutom ha gifvits 2 nya balletter och 4 symfonikonsorter. Såsom gäster ha uppträdt: fruarna Melba och Norrie, hrr Nordal Brun och Elmblad. Följande ha under spelåret debuterat å operascenen: fröknarna G. Pettersson, Blumenthal och Janhke samt hrr Carlander och C. Lejdström.

Fröken Sigrd Hallgren, den unga begåfvade och omtyckta sångerskan vid k. operan, anträder i början af hösten en studieresa till utlandet för omkring ett år. Hufvudvistelseorten blir Paris, der fröken Hallgren antagligen kommer att handledas af den berömda sångläraren prof. Bax.

Fashionable news. Lysning till äktenskap har afkunnats i Skara mellan mariningeniör Charles Stromeyer från London och sångerskan fröken Karin Lindstén i Skara, dotter till framlidne musikdirektör H. Lindstén derstädes, samt härstädes mellan fröken Thyra Carola Boklund och operasångaren hr Jean Grafström. — Vigsel förrättades den 9 dennes mellan skådespelerskan fröken Emma Ekström och kassören vid Skandinaviska orgelfabriken hr Robert Berg.

O. D:s sångarfärd norr- och österut anträdde från Upsala den 7 dennes. Afresan skedde med jernvägståg kl. 10,31 f. m. Färden gälde närmast Falun, der konsert först skulle gifvas vidare Gefle, Söderhamn, Hudiksvall, Sundsvall, Hernösand, Umeå, Vasa, Åbo, Helsingfors, Petersburg, Viborg, Hangö och Stockholm.

I Berns' salong ha uppträdt sedan 1 juni hvarje afton under en kortare tid några unga virtuoser på cornet å piston och xylofon, syskonen Rettberg — två unga flickor, hvaraf den yngsta torde vara omkring tio år gammal, samt två gossar, den yngste jemnstor med henne — hvilka röja en för sina år ganska uppdrifven färdighet, såväl på messinginstrumenten som på xylofonen. Alla aflägga prof på musikalisk begåfning och i flerstämmiga stycken fraperas man af den nästan absoluta renhet, hvarmed de blåsa, något som icke är så vanligt.

Fröken Anna Thulin, den unga behagliga svenska sångerskan, uppträder för närvarande i Kristiania Tivoli.

Stor svensk konsert gafs den 5 juni i Queens Hall, Langham Place i London, af K. F. U. M:s sångkör, utgörande 66 medlemmar, under anförande af hr Axel Taube. Konserten, som står under beskydd af prins Oscar Bernadotte, minister H. Åkerman och hr C. Juhlin-Dannfelt, gafs till förmån för föreningens nationalkomités grundfond. Vid densamma medverkade de svenska konstnärinnorna violinisten fru Anna Lang och sångerskan fröken Agnes Janson. Det elegant utstyrda programmet, som bildar ett helt litet häfte, meddelar texten till de utförda sångerna, öfversatta på engelska, samt biografiska notiser om kompositörerna samt upptager: Wennerbergs »Hör oss, Svea», »O, Gud, som styrer», och Davids ps. 150 och 33, Vårsång af prins Gustaf, Stridsbön af O. Lindblad, Solnedgång af E. G. Geijer, Kyrie Eleison af J. A. Josephson, »Sjung, sjung» af A. Söderman, Pilgrimssång af R. Kihlberg, svenska folkvisor: »Djupt i hafvet» och »Mandom, mod», Brudfærden i Hardanger af H. Kjerulf, Olaf Tryggvason af F. A. Reisiger och Suomis sång af F. Pacius.

Kronprinsens husarers musikkår, hvilken under en månads tid företager en konsertturné i Tyskland, afreste den 30 maj från Malmö till Stralsund med ångaren Oscar. Vid tiden för afgången spelade kåren för den å kajen stående, ett 500-tal räknande åhörarskaran, General Blüchers marsch och, då ångaren lade ifrån kajen, ytterligare en marsch.

Först konserteras i Stralsund, sedan i Greifswald, hvarifrån färden går till Stettin, der tre konserter gifvas, hvar-

efter kåren skall uppträda fem gånger på Krolls etablissement i Berlin. Hvilken marschruta som derefter skall uppgöras, är ännu icke bestämdt.

Fru Anna Norrie är af direktör Abrahams engagerad till ett gästspel som Niniche å Folkteatern i Köpenhamn från den 17 augusti till den 1 september detta år.

Svenska artister i Nordamerika. Fröknarna Sigrid Wolf och Bertha Wichmann samt hr Gustaf Holm äro, skrifver Dagens Nyheter korrespondent, engagerade vid ett operasällskap, som under den närmaste framtiden kommer att gifva åtskilliga operor i New-york m. fl. ställen. Korrespondenten lofvar att i ett kommande bref lemna en utförligare redogörelse för företaget.

Professor Oscar Byström afreste den 10 dennes till Dalarna för att i Stora Tuna, Gagnef, Leksand, Mora, Skattung, Svabensverk m. fl. platser hålla musikföredrag. Programmen i sin helhet upptaga orgelnummer af Speth, Carissimi och Frescobaldi, arior af Händel, offertorium af P. E. Bach, svenska julsånger och Morapsalmer, bland dessa senare psalmen »Ej! mitt hjerta!», hvilken, enligt uttalande från framstående musici och kännare (H. Briggs, Saint-Saëns, de Casembroot, Fr. Haberl m. fl.), i utlandet tilldragit sig stor uppmärksamhet.

Sigrid Arnoldson uppträdde helt nyligen på Covent Garden-teatern i London i operan »Pajazzo» af Leoncavallo som Nedda och rönt stor framgång. Daily News säger, att om hon icke i sången kunde täflla med Nellie Melba, som förut utfört partiet å samma teater, hon dock öfverträffade henne i spelet.

Fröken Hildegard Werner från Stockholm, hvilken, som bekant, grundat ett ansedt musikinstitut i Newcastle on Tyne och är medarbeterska i flere af Englands förnämsta musiktidningar, har nyligen utnämnts till medlem af »The Society of women journalists» i London, ett sällskap, som består af de mest framstående kvinnliga skribenter i England. I april gaf fröken W. fyra stora konserter med sin orkester. Bland hennes elever är ett litet underbarn, en »violinelfva», i hvars spel den store violinisten Sauret vardt mycket betagen; hr Sauret gaf ock fröken Werner ett smickrande vitsord öfver hennes undervisningsmetod, som frambragt ett så vackert resultat.

K. F. U. M:s körsång i London har, enligt korrespondenser till svenska tidningar, framkallat lifligt bifall. De engelska tidningarna ha ej gjort så stor affär deraf. En tidning förvånade sig öfver att sångarna voro klädda

i frackar på en matiné (frack brukas i England endast på soirées). En annan tidning förklarade, att med undantag af Kjerulf endast sänger af »okända komponister» sjöngos. Alla recensenter öfverensstämde i att svenskarne sjöngo med »precision och vigour».

Fröken Dagmar Edman, eller, som hon i England kallas, miss Carla Dagmar, är af teaterdirektören sir Aug. Harris mycket framhållen. Då fröken Agnes Janson på de sista två åren ej af honom engagerats för Drury Lane-teatern, har miss Dagmar fortfarande haft anställning. I »The Sketch» för den 2 maj förekommer två porträtter af den svenska sångerskan jemte biografi.

Göteborg. I Trädgårdens restaurant har efter herr Lomberg fru Selma Grönder uppträdt som solist å konserterna.

Från våra grannländer.

Kristiania. Å Kristiania teater har under denna månad af musikpjäser gifvits »Jomfruen af Belleville» till förmån för herr Klausen efter hans 30-åriga verksamhet som skådespelare och »Corneilles klocker» som recett för hr. Bucher, hvilken dermed belönades för 40 årig skådespelarverksamhet. På Carl Johan-teatern har Fröbergsska sällskapet gifvit »Lilla Helgonet» till förmån för fröken Em. Lund och avslutat gästspelet den 3 juni med »Boccacio». Till förmån för feriekolonier ha gifvits en kyrkokonsert och en Studentsångförenings konsert under hr O. A. Gröndahls ledning.

Helsingfors. Musikinstitutets 3-dje offentliga uppvisning följde straxt efter de i förra numret omnämnda. I Esplanadkapellet har Skånska Dragonregementets musikkår under dir Ernst Eklunds ledning börjat middag- och aftonkonserter.

Vasa. Musikfesterna här den 17—20 ha vi i nr 9 förut omnämnt jemte programmen för dem. I stället för herr Lüzinger från Düsseldorf har herr Carl Dierich, kammarsångare hos storkertigen af Mecklenburg blifvit engagerad som solist till de förutnämnda partierna.

Köpenhamn. K. operans spelår slutade i början af månaden med »Et folksagn» och till sist »Carmen». Tivoli har nu fått öfvertaga musiknjöjena härstädes.

Paris. Å Stora operan uppfördes i början af maj en ny opera, »Djelma», musiken af Lefebvre, som för 25 år sedan tillvann sig Pariskonservatoriets stora Prix de Rome, och sedan i många år arbetat på att få sin opera uppförd. Nu uppnåddes dock endast en medelmåttig framgång för den korrekta och melodiska musiken, men ett temligen afgjordt fiasko för texten af Charles Lomon.

En minnesvård öfver Hans von Bülow kommer antagligen att resas i Hamburg. Inbjudning till subskription för ändamålet har utfärdats af flere framstående personer, såsom Joseph Joachim, Ernst Mendelssohn-Bartholdy, Friedrich Spielhagen, Eugen d'Albert, Paul Heyse, Franz von Lenbach och Johannes Brahms.

Dödsfall.

Klint, Fredrik Vilhelm, f. d. organist och skollärare, komponist, afled härstädes d. 1 juni i den höga åldern af 83 år. F. V. Klint föddes 1811 på Gotland, der hans far var apotekare, tog först studentexamen, men afbröt studierna för att egna sig åt tonkonsten och blef elev i pianospelning af van Boom samt själf en mycket anlitad pianolärare. År 1842 blef han anställd som organist vid franska reformerta kyrkan i hufvudstaden. På 1850-talet flyttade han åter till Gotland och verkade der som skollärare och organist, men har sedan länge varit bosatt härstädes. Af K:s talrika, föga kända kompositioner må nämnas 3 violinquartetter, af hvilka en (i A) 1882 utgafs af Musikaliska konstföreningen. Af honom har äfven utgifvits en Pianosonat (D-moll), »70 orgelförspel jemte 3 efterspel och 2 marscher», »Grundelementer i musik med afseende på pianospelning» samt några sånger (i Köpenhamn). Utgifna äro pianostycken, saker för piano och violin, P. och valdborn, P. och klarinett, flerstämmiga sånger, solosånger, orgelsaker och åtskilliga arrangementer.

Till våra prenumeranter!

I Svensk Musiktidnings utgifvande inträder nu, såsom vanligt och i likhet med flera utländska musiktidningar, ett uppehåll i sommar, under »den döda säsongen», då det högre musiklifvet å scenen och i konsertsalongen ligger nere. Från och med 1 september fortsättes tidningen såsom förut med två nummer i månaden.

Redaktionen.

Hvarjehanda.

Ekonomi. Bankir Moses, hvars son lärde sig spela piano, hörde en dag, att läraren förebrädde unge Moses för att han tog en åttondels not i stället för en fjerndels dito.

»Min son handlar klokt», sade Moses senior, »som inte slösar bort en fjernedel, när han kan komma från saken med en åttondel.»

Claquörernas taxa. Ur en nyligen utkommen bok om teatern meddelar *La vie des Théâtres* följande rätt egenomliga prislista, som lär ha användts af en Pariser-claque:

Vanligt mottagande	5 francs.
Entusiastiskt d:o	15 »
Enkel inropning	25 »
Frenetiska inropningar	50 »
Bifallssorl	15 »
Skratt	5 »
Ofrivilligt d:o	10 »
Utrop: »Ah! Hur vackert! Beundransvärdt!»	15 »
O. s. v.	

Mycket bättre. Då Mendelssohn just var död, kom en ung kompositör upp till Rossini med en sorgmarsch öfver honom. Han spelade den från början

till slut och såg derefter med spänd förväntan på mästaren för att få höra hvad verkan kompositionen gjort på honom.

»Ack, min käre vän!» sade Rossini sakta, »det hade varit mycket bättre, om det varit tvärtom.»

»Hur menar ni? Jag förstår inte.»

»Jo, om det hade varit ni, som hade gått till en annan värld, och Mendelssohn, som hade komponerat sorgmarschen.»

Den store fiolspelaren Joachim berättar följande lilla historia från en konstnärsresa i England. Han hade, som bekant, en mycket yppig hårväxt. Före en konsert i London gick han till en hårfrisör för att låta ordna sitt hår. Denne envisades att vilja

klippa af den i hans tycke onödigt långa peruken. Joachim satte sig bestämdt deremot. Då utbröt perukmakaren indignerad:

»Jag försäkrar herrn, låt mig klippa håret; ni ser ju precis ut som en tysk fiolspelare!»

En långhårig musiker trakterade under en supé pianot med ett förfärligt buller. En gammal dam var utom sig af förtjusning.

»Härligt!» utropade hon. »Man hör kanonernas åska; staden är eröfrad... nu börjar striden på gatorna... soldaterna börja plundra...»

»Ack», inföll en gammal herre, »om de toge pianot med sig också!»

Pianomagasin.

Flyglar, Pianinos, Tafflar och Orglar från in- och utländska utmärkta Fabriker till de billigaste priser. För instrumentens bestånd ansvaras.

Äldre Pianos tagas i utbyte.

OBS. Ständigt lager af Flyglar från Blüthner och Pianinos från G. Schwechters berömda fabriker.

Gust. Petterson & Komp.

43 Regeringsgatan 43.

Flyglar, Tafflar och Pianinos från J. G. Malm sjö.

J. G. MALMSJÖ,

Piano-Fabrik,

Göteborg,

etablerad 1843,

Kgl. Hofleverantör

FLYGLAR och PIANINOS,

prisbelönta med

Nitton Första pris

vid utställningarna i

STOCKHOLM 1851	PARIS 1867	UDDEVALLA 1874
GÖTEBORG 1860	GÖTEBORG 1871	PHILADELPHIA . . 1876
KARLSTAD 1862	KÖPENHAMN 1872	BORÅS 1880
LONDON 1862	WENERSBORG 1872	MALMÖ 1881
MALMÖ 1865	WIEN 1873	ÖREBRO 1883
STOCKHOLM 1866	RUGBY, ENGLAND. 1873	KÖPENHAMN 1888

samt senast å Industriutställningen i Göteborg 1891

Handtverks- och Industriföreningens

Hederspris.

OBS!

Den enda svenska pianofabrik, som vid täflan alltid erhållit högsta priset.

OBS!

Talrika vitsord från framstående konstnärer föreliggå.

Garanti lämnas i minst fem år för instrumentets hållbarhet och varaktighet.

Säljas på bekväma afbetalningsvilkor. Gamla instrument tagas i utbyte.

Svensk Musiktidning

Nordiskt musikblad, 14 årg. 1894, utgifves 2 ggr i månaden (utom juli-aug.) med populärt innehåll, porträtter, musikbilaga (till årsprenumeranter). Pris 5 kr. pr år, lösnummer 25 öre. — Obs! I nr 1-12 porträtter (med biografi) af V. Svedbom, Jenny Lind, Math. Taube, Scen Scholander, Marc. Rossi, Paula Frödin, H. v. Balow, C. W. Gluck, B. Stavenhagen, Lil. Sanderson, J. Nordal Brun, J. B. Cramer, Helmer Strömberg, Anna Petterson-Norrie, Cam. Saint-Saëns, Fausta Labia. — Årets musikbilaga,

Musikalbum VIII

innehåller för piano: V. Svedbom: Albumblad; Franz Neruda: Impromptu; Fr. Zierau: Arabesk; Hugo Sedström: Novellette; säng: Felix Lindberg: Värvisa, ord af Filip Tammelin.

OBS. Äldre årgångar

af Svensk Musiktidning (med musikbilagor) säljas till betydligt nedsatta pris hos utgifvaren Olofsgatan 1. Revision endast pr kontant.

Innehåll: Fausta Labia (med porträtt). — Camille Saint-Saëns' kompositioner i opusföljd. — Till minne af Maurice Dengremont, af Alb. Friedenthal. — Musikpressen. — Musikbref från England, af H. W-r. — Från Danzigs musikverld, af F. L. — Från Scenen och Konsertsalen. — Från in- och utlandet. — Till våra prenumeranter. — Dödsfall. — Hvarjehanda. — Annonser.

Postprenumerera på den trefliga och underhållande illustrerade veckotidningen

Hvad nytt från Stockholm?

som innehåller musikporträtt och musikuppsatser i mängd.

Obs! Hvita Fruns pikanta musikkåserier!